

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έκτον κι' είκοστών ἀριθμοῦμεν χρόνον
μέσα σ' τὴν κλεινὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κι' ἑκατάκια δέκα
κι' ὅλα τὰ ἄσπρὰ πελλάκια.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἑνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνον—ὄχι τὸ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὸ ἕνα ἡμῶς μῆθη—δέκα φράγκα καὶ σ' τὸ χέρι.

Αὐγούστου πρώτη κι' εἰκοστή,
Κουβέρτου ἔρασι ἀσπαστή.

Χίλια τέσσαρα μετρῶ κι' ἑκατὸν τριάντα,
προμηγνύονται πολλὰ ἄσπρὰ συμβάντα.

**Ἡ Τουρκία δὲν τοὺς θέλει
καὶ φωνάζει κἄλους μπέλλη.**

Πάψε τώρα, Ρωμησοῦνη, γιὰ Συντάγματα νὰ λές,
κατ' ὅσῳ εἶσαι κράτος σὲ πολλοὺς ὀποτελές.
Δὲν σ' ἀφίνουμι σκορον θέλεις νὰ τὸν βγάλῃς Βουλευτὴ,
καὶ προστάται σου καὶ Τούρκοι σὲ τράβουν ἀπὸ ταῦτι.
Ὡς κι' αὐτῶν τὸν Βενιζέλο τὸ Νυβάν δὲν τὸν θέλει
καὶ φωνάζει κἄλους μπέλλη.

Σκόψε πάλι ταπεινὴ σὲ προστάτας καὶ Τούρκῳ,
προτοῦ κι' ἄλλη ξαναφῆς δυνατὴ καταπρακτῆ,
βάλε ρήγανη σ' τὸ κύρος τῶν θεσμῶν καὶ σ' τὴν τιμὴ των,
βράζε τῆς ἐλευθερίας σου γιὰ νὰ πίνῃς τὸ ζουμί των,
γίνε τῶν Κερίμ Ἀγάδων, γίνε τοῦ ντουμαζ καπέλι,
κι' ὅ, πὲ κανεὶς καὶ δὲν κανεὶς νὰ ρὲ ἀρίνων κἄλους μπέλλη.

**Στὸ Μαυροβούνη τὸ κλεινὸν
κι' ὁ Φακουλῆς τῶν Ἀθηνῶν.**

Φ.— Περικλέτο μου γούρονη,
ἔβρισκαμι σ' τὸ Μαυροβούνη.
Βλέπωντας ἡ Ρωμησοῦνη πῶς πηγαίνει τώρα ν' ἔρτα
ἔπιταξα κι' ἐγὼ σ' τὸ κράτος τῶν καλλίμου τοῦ Νικήτα,
γιὰ νὰ συγχειρακρηθῶ
τὸ λαμπρὸν Ἰουδαίον,
κι' ἑλαθὸς νὰ χαιρετήσω
Ἡγεμόνα γηραλόν.

Σὰν τὸν χάρα περατοῦ
κι' ἀπ' ἐβὼ κι' ἐκεὶ χιρτό,
μὰ δὲν βλέπω τῆς Ἀθήνας φορολόγον ἕλιον.
Ἔρεσι πῶς τὸ Μαυροβούνη γίνεσαι Βασιλείον.

Ὁ δὲ πρῶτον Ἡγεμόν,
πῶνα φιλίτικος ἦμαν.

Πληρεξουσίαι σου θέλεις νὰ γαινοῦν καὶ Κρητικῶς
πρέπει πρῶτα νὰ ρωτήσης τὸν Ριζάρη καὶ τὸν Σακῆ.
Θέλεις Βουλευτὴ νὰ κέρῃς
κάθε ντόπιό σου φωστήρη;
εἰς τὸ μέλλον, κακομοῖρα,
θὰ ρωτῆς καὶ τὰς Δυνάμεις,
κι' ἂν τολήσης νὰ τοῦ πῆς; τὸ σὰς νοιάζει, εἰ σὰς μέλει,
πέρουνε φωτῆ καὶ αὐταῖς, καὶ σοὺ λένα κἄλους μπέλλη.

Πάψε τώρα, Ρωμησοῦνη, γιὰ Συντάγματα νὰ λές,
κατ' ὅσῳ εἶσαι κράτος σὲ πολλοὺς ὀποτελές,
κι' ἄπορῶ πῶς σ' ἐπιτρέπουν νὰ ψηφίῃς τὸν Στρατοῦλη,
τὸν Μπενάκη, τὸν Καζάκη, τὸν Τζεβὲ καὶ τὸν Κατσοῦλη,
κι' ἄπορῶ πῶς καὶ γιὰ τούτους καμμιὰ νῦτα δὲν σοὺ στέλλει
ὁ Κερίμ Ἀγάς ἐκεῖνος, καὶ δὲν σκοῦζει κἄλους μπέλλη.

